

Overbevisning, at saa vil man fra den internationale Arbejderorganisations Side, fra Folkeforbundets Side selvfølgelig aldrig se noget forkasteligt i, at Staten ikke tiltræder en Henstilling, som ingen positiv Betydning har med Hensyn til de Forhold, der her er Tale om.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

**Hauge:** Det er selvfølgelig rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fremhævede paa ny, at det er en Konventions Tekst, der maa være det afgørende. Det er klart, at naar man har tiltraadt en Konvention, er den bindende for Parterne; men jeg maa paa den anden Side hævde, at det Lovforslag, som vi vedtager i Tilslutning til Konventionen, bliver Rettesnor, bliver gældende for os, saa længe der kun er Tale om en Nuance i den franske eller den engelske Tekst i Konventionen og den danske Tekst i Lovforslaget. Det maa vi under alle Omstændigheder, synes jeg, selv være interesserede i at fastslaa. Selvfølgelig kan vi ikke i et Lovforslag indføre Bestemmelser, der strider direkte mod Konventionen. Det vilde være ganske urimeligt; det vilde være at handle uærligt, og det er der heller ingen, der tænker paa.

Til det ærede Medlem maa jeg yderligere sige, at det er muligt, det er vel endogsaa aldeles afgjort, at vore Søfolk paa visse Omraader er bedre stillede, end visse andre Landes Søfolk er, men fælles for alle Landes Søfolk er, at naar et Skib forliser under fremmed Kyst, staaer de hjælpeløse. Det har indtil Dato været Tilfældet overalt, at Henvendelser til de respektive Konsuler har været lidet frugtbringende. Man har taget sig meget lidt af de paa-gældende Søfolk, mange Gange er de ligefrem blevet mødt med Uvillie af de paa-gældende Landes Konsuler. Naar de staaer som forliste Søfolk i fremmed Havn, har tabt deres Erhverv og deres Klæder, saa er de yderst slet stillede, hvad de ikke behøvede at være; for det Erhverv, de er ude i, er saa betydningsfuldt for alle Samfund, at de har Krav paa at faa al den Hjælp og Støtte, der paa nogen Maade kan ydes dem. Det er derfor heller ikke rigtigt, at Rederne fremdeles skal kunne unddrage sig Pligten til i en rimelig Tid efter Forliset at sikre Søfolkene Betaling saaledes, som de har kunnet faa den, medens de var paa Søen og i Arbejde, og andet og mer var der slet ikke Tale om her.

Det ærede Medlem sagde, at 8 Timers

Arbejdsdagens Indførelse blev følt som et snærende Baand. Jeg tror, at det ærede Medlem har fuldkommen Uret. Der er Arbejdsgivere — det er for øvrigt ikke nær alle de Arbejdsgiver, der her er Tale om —, der ser paa 8 Timers Arbejdsdagen og den forkortede Arbejdstid med Uvillie, fordi de er hildede i gamle Fordomme, efter hvilke man skulde betragte en Arbejder som et Væsen, der i Grunden kun var bestemt til at arbejde. Som bekendt har Arbejderklassen i de senere Aar anstrengt sig af yderste Evne for at naa op ogsaa kulturelt til et højere Stade, og det Arbejde, der her er gjort, kan ikke blive virkelig frugtbringende i det Omfang, det bør være, før der levnes Arbejderne Tid til ogsaa at beskæftige sig med andet end med Lønarbejdet i Fabrikker og paa andre Arbejdspladser.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

**Stengaard-Kirkegaard:** Der er i og for sig ikke noget mærkeligt i, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremdeles anker over Regeringens Optræden, for det hører jo, kan man næsten sige, til Dagens Orden, at man fra den Side finder, at alt, hvad Regeringen gør, er forkert. Men naar det ærede Medlem nu bebrejder Regeringen, at dens Optræden i denne Forbindelse ikke er Udtryk for, at Regeringen ønsker en positiv Arbejderlovgivning, er det fuldstændig forkert; thi netop denne Rigsdagssamling' er i allerhøjeste Grad et Udtryk for, at den nuværende Regering ønsker at fremme en saadan. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde nok, at han ønskede en Lovgivning for Fiskeriets Vedkommende, men han holdt sig klogelig borte fra at tale om, hvorledes den Lovgivning skulde se ud. Det har dog i nogen Grad Betydning, naar man skal gaa til Lovgivning f. Eks. med Hensyn til Arbejdstiden for Fiskeriet, at man er klar over, hvorledes Indholdet af en saadan Lovgivning skal være. Men det Spørgsmaal gik det ærede Medlem udenom, og det er i og for sig ganske forstaaeligt; for der er vel ikke noget Parti paa Rigsdagen, der er saa i Bund og Grund uenigt om selve 8 Timers Arbejdstiden som netop det radikale Venstre. Det var vel ikke uden Grund, at „Politiken“ f. Eks. skrev den 10. Oktober 1920, at 8 Timers Arbejdstiden var blevet gennemført paa en alt for doktrinær Maade, og det er vist ogsaa rigtigt, at det ærede Medlem Hr. Gamborg i Efteraaret